

Een terzijde: het informatiemonopolie van TenneT

De beheerder van het landelijk hoogspanningsnet, TenneT, heeft een informatiemonopolie. Alleen hij weet welke transportcapaciteit in de Randstad nu en in de toekomst wordt gevraagd. Alleen hij weet hoe hard en hoe snel de nieuwe 380 kV hoogspanningsverbinding nodig is. Het is bijna griezelig om te zien hoe zwaar in de planologische kernbeslissing wordt geleund op informatie van TenneT. Het betrekkelijk kleine ministerie van Economische Zaken heeft volgens mij ook niet de kennis in huis om tegenspel te kunnen bieden aan TenneT. Illustratief hiervoor is de formulering op de ministeriële website: ‘De beheerder van het landelijke hoogspanningsnet, TenneT, heeft aangegeven dat er in de Randstad een nieuwe hoogspanningsverbinding *moet* komen.’ (www.minez.nl/content.jsp?objectid=148873). TenneT heeft gesproken en de minister (of het kabinet) voert uit, zo lijkt het wel.

Er worden in de PKB deel 1 argumenten genoemd als groei van het elektriciteitsgebruik en de liberalisering van de energiemarkt (blz. 5). Zowel de groei als de liberalisering lijkt mij echter niet van vandaag of gisteren, die had TenneT al lang kunnen zien aankomen. Dus waarom nu de vliegende haast in het doorlopen van procedures of het hameren op het belang van bovengrondse aanleg onder meer omdat die volgens TenneT het snelst kan gebeuren? Waarom niet wat meer tijd uittrekken voor nader onderzoek naar alternatieven?

Daarnaast: welk “aandeel” heeft de liberalisering in de door TenneT gewilde nieuwe 380 kV hoogspanningsverbinding? Vijftig procent, zestig, zeventig? Misschien kan het huidige net de binnenlandse vraag nog wel een paar jaar aan, maar wordt hier vooral een besluit genomen om grote (buitenlandse) elektriciteitsproducenten ter wille te zijn, die omwille van het gewin Nederland als doorvoerland gebruiken. Alleen TenneT weet het.

Zonder de liberalisering als zodanig ter discussie te willen stellen, maar zou die wat de nieuwe verbinding betreft niet wat minder of langzamer kunnen? De provincie kan niet zeggen dat dit niet binnen haar bestuurlijke domein valt. Het is bij uitstek een vraag die zij, als hoedster van het Zuid-Hollands landschap, aan het Rijk zou moeten stellen, GS aan het kabinet en de Staten aan het parlement. Er dreigen namelijk tientallen kilometers kostbaar Zuid-Hollands landschap voor zo’n halve eeuw te worden bedorven.

Ir. L.M. Meijer